

Jsem poklad tvůj

Petra Černocká

Jsem poklad Tvůj, který objevíš náhodou.
Hledáš na nebi, pod vodou,
už obrátil jsi zem, já vedle jsem.

Jsem poklad Tvůj, ryzí zlato, co se zatřpytí.
Nikdo za ruku Tě nechytí,
když chtěl by sis ho vzít, můžeš ho mít.

Když spolu trávou chvíli jdem,
na slunci skvrny snad jsou,
že svoje stíny spojit nedovedem,
jako dva cizinci nám v patách jsou.

Jsem poklad Tvůj, to o mě si šeptá podsvětí,
že stojím za loupež století.
Tak měl bys právě ten.. taková jsem.

Když spolu trávou chvíli jdem,
Ty něco s očima máš,
Snad tolik štěstí ani neunesem,
až jednou líp se na mě podíváš.

Jsem poklad Tvůj, co Tě v pádu zachytí,
možná ženská co je k zabití.
Tak jen si pamatuj, jsem poklad Tvůj.

Když spolu trávou jdem, krajinou rovnou jak stůl,
tak někdy vůbec nevím, proč tady jsem,
v duchu lámu nad Tebou už hůl.

Jsem poklad Tvůj a jiní najít mě nemohou,
když už ležím Ti tu u nohou,
tak raděj si mě vem, už víš kde jsem.

Když spolu trávou chvíli jdem,
co krok jsi ode mne dál,
a to mě nejvíc míchá, tak si to vem,
žeš to dávno u mě neprohrál.

Jsem poklad Tvůj, tak nevěř špatným prorokům,
že žít je nejlíp z úroků
a třeba zbankrotuj, až budeš můj.